

quis absolere ab excommunicatione valeat, ad num. 152. Supplementa Auctoris subnectuntur, ad num. 157. 158. Novae additiones ex aliena manu, ad num. 164.

Rei debent recipi in locis sacris, ad quae confugiunt, nec possunt inde repellii, aut excludi: Communis arg. l. 2. & 3. l. Praesenti 6. Cod. de his, qui ad ecclesias con-

munitas, omnibus regnis Catholicae Majestatis, de cujus observantia, ambiguitas nulla jam videtur adesse,

extractionem secularis illico exequendam a ministris potestatis ecclesiasticae, quatenus in promptu sint, alioquin a ministris brachii secularis, semper tamen, & in quocumque casu cum praesentia, ac interventu personae ecclesiasticae.

Idque totum in praesentibus rerum circumstantiis praescribendum esse censuimus ad unicum dumtaxat finem, & effectum, videlicet scilicet inordinationes in extractionis ab ecclesia, seu alio loco religioso, atque ut cultus, & decor Domini locis sacris, & sanctis, licet privilegio localis immunitatis non amplius suffulgit, quoad fieri potest, imponitur quoque servetur. Ceterum quoad ecclesiam, seu ecclesias, locum, seu loca, quae, ut praefertur, ab Ordinariis pro immunitibus assignata, & publicata erunt, sancimus, & mandamus, ut dispositiones sacrorum canonum, & apostolicarum constitutionum exacte observentur, ita ut intemera, ac libera sint a quocumque attentatorum specie, neque illi, qui in illis se receperunt, & ad ea contulerunt extrahi inde possint, nisi in casibus a jure permissis, diligenterque servatis, circa modum extrahendi, regulis ab eisdem sacris canonibus, & constitutionibus apostolicis praescriptis.

Praeclarae insuper, ac singulari pietati ipsius Caroli Regis ejusque successorum pro praecipuo Apostolici nostri ministerio debito, majori quo possumus, paterni cordis affectu in Domino commendantes, ut specialii protectione decus aliarum reliquarum ecclesiarum, ac omnium aliorum locorum sacrorum, sanctorum, & religiosorum asserere, & tueri velint, ac curent, nec quidquam a propriis ministris justitiae, sive a quocumque alio eorum subdito in ecclesiarum, & locorum humismodi dedecus, atque injuriam peragatur, quod sane absque superni numinis offensione, absque piissimi eorum animi, & propriae rectae conscientiae dolore, & absque christianorum populorum admiratione, & scandalo minime potest evenire.

Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque semper ac perpetuo firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari, sicque & non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac sanctae romanae ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicae sedis Nuntios aliosque quoslibet quocumque praesentia, & potestate fungentes, & futuros, subnata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter conigerit attentari non obstantibus praemissis, aliisque apostolicis, ac universalibus, provincialibus Conciliis, edictis, vel edendis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac quorumcumque praedecessorum nostrorum literis, privilegiis, indulgentiis, facultatibusque quibuscumque personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, ac insolitis clausulis, firmitatibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestate plenitudine similibus etiam consistorialiter, vel aliis quomodolibet in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis.

ut- et sine concioimento alguno de causa, estén obligados a permitir la extracción del secular, que inmediatamente se ha de executar por los ministros del tribunal eclesiastico, si se hallaren prontos; y si no por los ministros del brazo seglar, pero siempre, y en qualquiera caso, con presencia, & intervencion de persona eclesiastica.

18. Todo esto hemos juzgado que se debe establecer en las presentes circunstancias, solo para el unico fin, y efecto de evitar desordenes en el acto de extraer de iglesia, ó de otro lugar religioso; y para que el culto, y honra de Dios, quanto sea posible, se guarde tambien en lo sucesivo en los lugares sagrados, y santos, aunque no gozen ya de aqui adelante del privilegio de inmunidad local.

19. Pero en quanto a la iglesia, ó iglesias, lugar, ó lugares, que segun queda dicho, señalaren los Ordinarios, y serán publicadas por inmunes, ordenamos, y mandamos que se observen exactamente las disposiciones de los sagrados canones, y de las constituciones apostolicas, de suerte que sean invioladas, y libres de qualesquiera especie de atentado, y los que se acogieren, y refugiaren a ellas no podrán ser extraidos de alli, sino en los casos permitidos por derecho, y siendo diligentemente observadas en el modo de extraerlos las reglas prescriptas por los mismos sagrados canones y constituciones apostolicas.

20. Por la especial obligacion de nuestro apostolico ministerio con el mayor afecto que podemos de nuestro corazon paternal, encargamos en el Señor a la insigne y singular piedad del mismo Rey Carlos, y de sus sucesores, que se dignen, y cuiden de conservar, y sostener con especial proteccion el decoro de las demas iglesias, y de todos los otros lugares sagrados, santos, y religiosos, y que por sus ministros de Justicia, ó por qualquier otro vasallo suyo, no se execute cosa alguna en menosprecio ó injuria de estas iglesias, y lugares; lo qual ciertamente de ningun modo puede acaecer sin ofensa del Altisimo, sin dolor de su piadosissimo animo, y de su recta conciencia, y sin admiracion, y escandalo de los pueblos christianos.

21. Determinando que estas presentes literas, y todas las cosas en ellas contenidas, siempre, y perpetuamente sean firmes, validas, y eficaces, y que surtan su pleno, y entero efecto, y que plenissimamente sufraguen a todos, y a cada uno de aquellos a quienes toca, y en adelante en qualquiera tiempo tocáre; y que de este modo, y no de otro en las cosas arriba expresadas, se deba juzgar, y determinar por qualesquiera Jueces Ordinarios, y Delegados, aunque sean los Auditores de la causa del palacio apostolico, ó Cardenales de la Santa Iglesia Romana, Legados a Latere, y Nuncios de la Sede Apostolica, y otros qualesquiera de qualquiera preeminencia, y potestad que gozen, ó hubieren de gozar, y quitandoles a todos, y a cada uno de ellos qualquiera facultad, y autoridad de juzgar, é interpretar de otro modo; y declaramos irrita, y de ningun valor, si en estas cosas por alguno, con qualquiera autoridad, advertidamente, ó por ignorancia se intentare algo de otra manera; no obstante las constituciones susodichas, y otras disposiciones apostolicas, ni las generales, ó especiales publicadas, ó que en adelante se publicaren en concilios generales, ó provinciales, ni tampoco los estatutos corroborados con juramento, confirmacion apostolica, ó qualquiera otra firmeza, ni aun las costumbres inmemoriales, ni las letras, privilegios, indultos, y facultades de qualesquiera predecesores nuestros, conducidas a favor de qualesquiera personas, con qualesquiera tenor, y forma de palabras, y con qualesquiera clausulas aun derogatorias, y otras mas eficaces que las eficacissimas, y nunca usadas, é irritantes; ni otros semejantes decretos concedidos, aprobados, é innovados de qualquiera modo en contrario, motu proprio, de cierta ciencia y plenitud de potestad, y aunque hayan sido

confugiunt, ibi: Ex his (Religiosis) locis, eorumque finibus nullos expelli, aut aliquando ejici patimur; c. Reun. 9. caus. 17. quest. 4. ubi statuitur, ut Religiosae ecclesiarum pacem, & vitam, & membra ejus (Rei nempe) obtinere

studant, & concordat c. Inter alia 6. de immunitate ecclesiar, ibi: Religiosae ecclesiarum sibi obtinere debent membra, & vitam, scilicet confugit ad ecclesiam. Rei confugiti nequeant a loco sacro, seu immuni per vim extrahi

utpoté sic praecipuum, ordinesque circulari, sub advertentiis in eo contentis, praescriptum. (13)

Quibus omnibus, & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio; seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore per mansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus ceterisque contrariis quibuscumque.

Voluimus autem, aut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, easdem protorsus fides nibique locorum in judicio, & extra illud adhibeat, quae adhibetur ipsis praesentibus, si fuerint exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xii. Septembris. mcccxxii, pontificatus nostri anno quarto. A. Card. Nigronus, Locutus est Sigilli.

(13) Reg. Sched. 14. Januar. 1773. Ibi: Sabed, que noticioso de que muchos reos lograban la impunidad de sus delitos por la facilidad que tienen de refugiarse a los lugares de asilo, por el gran numero que de ellos hay en estos reynos; considerando el grave perjuicio que de ello se seguia a la quietud, y seguridad publica, encargué al mi Consejo tratase este punto, y me consultase lo que le pareciese sobre el metodo, y reglas que convenia establecer en razon de dichos asilos. Y habiendose examinado en él este asunto, despues de haber tomado varios informes de mis tribunales, con vista de lo expuesto por mis tres Fiscales, en consulta de veinte y siete de Marzo del año proximo pasado, me hizo presente el Consejo su parecer, y enterado de todo tuve á bien encargar á mi Ministro en la Corte de Roma, solicitase de la Santa Sede la minoracion de asilos; y en su consecuencia ha expedido en doce de Septiembre del año proximo, nuestro muy Santo Padre Clemente XIV. el Breve, de que se os remite copia impresa, y autorizada; por el qual comete á los Ordinarios diocesanos de estos mis reynos, y de las Indias, condescendiendo con mis instancias, la reduccion de los asilos, á uno, ó dos, segun la calidad de los pueblos; y habiendo remitido el referido Breve original al mi Consejo, para que dispusiese su publicacion, visto en él, con lo expuesto nuevamente por mis tres Fiscales, acordó expedir, para que llegue á noticia de todos, y tenga el debido efecto, la reduccion de lugares inmunes, y asignacion de los que deben ser en adelante asignados por tales, esta mi real cedula: Por la qual encargo á los muy Reverendos Arzobispos, Reverendos Obispos, y á los Cabildos de las iglesias metropolitanas, y catedrales en Sede-vacante, sus Visitadores, ó Vicarios, á los demás Ordinarios eclesiasticos que exerzan jurisdiccion, y á los Superiores, ó Prelados de las Ordenes Regulares, Parrocos, y demás personas eclesiasticas, vean el Breve de su Santidad concurriendo por su parte cada uno en lo que le toca, á que tenga el debido cumplimiento la referida reduccion, y asignacion de asilos con lo demás que correspondá. Y mando á todos los Jueces, y Justicias de estos mis reynos, y demás á quienes toque, vean, guarden, y cumplan, y hagan guardar, y cumplir igualmente el contenido de esta mi real cedula; cuidando de conservar la armonia que debe versar entre unos y otros; distinguiendo cada autoridad

do dados consistorialmente, ó en otra qualquiera forma. 22. Todos, y cada uno de los quales, aunque de ellos, y de todo su tenor se hubiera de hacer especial, especifica, expresa, é individual mencion, palabra por palabra, y no por clausulas generales equivalentes, ó de que se hubiera de hacer qualquiera otra expresion, ó guardar para esto alguna particularissima forma; teniendo en las presentes sus contextos por plena, y suficientemente expresados, é insertos, como si se expresaren, ó insertaren palabra por palabra, sin omitir cosa alguna, y por observada la forma mandada en ellos, debiendo quedar en lo demás en su fuerza, y vigor, pues solo por esta vez especial, y expresamente los derogamos para el efecto de lo susodicho, y otras qualesquier cosas en contrario.

23. Y queremos que á los trasladados de estas presentes letras, ó exemplares, aunque sean impresos, firmados de mano de Notario publico, y sellados con el sello de persona constituida en dignidad eclesiastica, se les dé enteramente en qualquier lugar, asi en juicio como fuera de él, la misma fé que se daria á las presentes si fueran exhibidas, ó mostradas. Dado en Roma en Santa Maria la Mayor, con el Sello del Pescador, el día 12 de Septiembre de 1772, año quarto de nuestro Pontificado. A. Cardenal Nigroni. Lugar del Sello.

lo que le pertenece, sin confusion, ni afectacion, dando para la execucion de todo las ordenes, y providencias que se requieran, y noticia al mi Consejo de lo que se adelantare en este importante asunto: de forma que en el preciso termino del año, que previene el citado Breve de nuestro muy Santo Padre se execute la asignacion, y reduccion de asilos, y se haga constar al publico para su gobierno, é inteligencia. Que asi es mi voluntad. Ord. Circul. 28. ejusd. Deseando la soberana justificacion del Rey contener la frecuencia de los delitos, y excesos que se cometen en ofensa de la quietud publica, y tranquilidad de los vasallos, por la facilidad con que los reos, y malhechores se libertan de la Justicia-tomando asilo en qualquier lugar sagrado; se ha servido, á consulta del Consejo, recurrir á la Santa Sede por mano del Señor Don Josef Mofino, su Ministro en aquella Corte, con solicitud de reducir en todos sus dominios el numero de los asilos, á imitacion de lo que se observa en el reyno de Valencia. Y habiendo condescendido la Santidad de Clemente XIV. con la súplica de S. M. tuvo á bien mandar expedir su Breve con fecha de 12 de Septiembre del año proximo pasado, de que es copia la adjunta, que remito á V. con la real cedula despachada para su observancia, á fin de que V. disponga su cumplimiento en la parte que le toca, para que tenga efecto dicha reduccion, como lo espera el Consejo del zelo publico de V. 2. Al mismo tiempo ha resuelto este supremo tribunal, se insintie á V. y á los demás Prelados diocesanos el inconveniente que resultará de que se señalen por asilos las iglesias cercanas á las carceles, las Conventuales de Regulares, y otras con viviendas, y carcas contiguas á las mismas; porque se ofrecerán muchas disputas en razon de las oficinas que deben gozar de la inmunidad del asilo, perjudicando los refugiados la tranquilidad de las mismas Comunidades, y haciendose mas facil á los reos la huida. 3. Que del señalamiento de templos, inmunes que hiciere V. forme una lista autorizada, y señalada, embiandola por triplicada al Consejo, para los usos que tiene acordados. 4. Que V. haga constar por edicto fixado en la puerta del templo, ó templos, qual debe gozar del derecho, ó asilo de inmunidad local, encargando V. á los parrocos de su diocesi pasen á la Justicia ordinaria del pueblo testimonio de la iglesia, ó iglesias señaladas en aquel lugar, ó jurisdiccion, para que se conserve en la

trahi, nisi commiserint aliquod crimen exceptum: *Communitatis*, textu expresso in cap. Definivit 35. *caus. 17. q. 4. ibi: Nullus audeat confugientes ad ecclesias, & residentes inde abstrahere; & cit. cap. Inter alia 6. de immunit. ecclesiar. ibi: Quotumque gravia maleficia perpetraverit (nisi sint de exceptis) non est violenter de ecclesia extrahendus, & concordat l. 2. cod. de his, qui ad ecclesias confugiant, ibi: Sancimus, nemini licere ad sacros ecclesias confugientes abducere.*

3 Neque possunt rei confugiti capi, & extrahi ab ecclesiis de eorum consensu, Sacri Congr. Immunit. in *Caesariensis*. 20. Nov. 1649. lib. 3. decr. Paul. pag. 143. quia non obstante illorum consensu, & expressa renuntiatione privilegio immunitatis, adhuc violaretur ecclesie immunitas, cum tale privilegium concessum sit potius ecclesie, quam personae; leg. Presenti 6. Cod. de his, qui ad ecclesias confugiant, c. Reum 9. cap. Fratres 10. & cap. Definivit 35. *caus. 17. q. 4.* & privilegio ecclesie; seu locali persona neque renuntiare; arg. c. Contingit 36. de sententia excomm. ubi statuitur quod excommunicatus sit, qui in clericum etiam volentem, & consentientem manus iniecit violentas, & clericus, qui se sponte sequestravit, excommunicatur, cum clericus renuntiare non possit privilegio clericali, utpote non tam ob favorem personae, quam totius status clericalis introducto, ibi: *Cum ille canon non tam in favorem clerici ordinari, quam in favorem ordinis clericali fuerit promulgatus.* (A sensu contrario idem disponit lex 3. l. 9. p. 1.) & generale sit, ut privilegio in favorem duorum concessio alteri invito renuntiare non possit, cap. Ad apostolicam 16. de Regularibus, & ibi glossa communiter recepta, in verb. Monasterii, Fagnan. in cit. c. Inter alia 6. de immunitate n. 87. & seq. Pignatell. tom. 6. *consult. 2. n. 29.* Farinacius in *append. de immunit. cap. 19. num. 304.* cum aliis ibi citatis; Reiffenstuel l. 3. decr. tit. 49. n. 161. & alii apud ipsum. Possunt tamen rei confugiti sponte ab ecclesia exire, ac permittere, ut egressi capiantur, quia tunc non violatur immunitas, cum nec ipsis, nec ecclesie fiat injuria; non ipsis, quia volentibus non fit injuria; leg. Cum donationis cod. de transactionibus, & regula 17. *Juris in 6.* (Ad rem *vid. tit. D pag. 92. n. 58. 108. n. 25. & leg. 27. tit. 5. p. 5.*) non ecclesie, quia in tali casu nec capiuntur in ipsa, nec ab ipsa violenter extrahuntur, sed prius rei ab ipsa sponte recedunt, unde ecclesie nulla fit injuria, arg. l. Quod factum ff. de *passi. Guilielem. de Monte Laudum.* & post eum Vitalin. in *Clement. l. n. 85. de penit. & remisit.* Fagnan. l. c. n. 99. Pignatell. l. c. n. 29. Farinac. l. cit. n. 306. Reiffenstuel l. c. n. 161. & alii.

5 Rei confugiti quando in loco sacro existunt, non possunt per sententiam aliquam condemnari ad mortem, aut aliam poenam corporalem; c. Reum 9. c. Id constitutum 36. *caus. 17. q. 4. c. Inter alia 6. de immunit.* ibi: *Nec inde damnari debet ad mortem, nec ad poenam; quae verba Fagnan. lib. num. 12. adductis variis canonibus dicit non posse intelligi de executione ipsius sententiae, sed esse intelligenda de ipsius sententiae prolatione, seu condemnatione, ut inquit verb. Damna. Et dicit, Judices seculares in perniciem animarum suarum proferre sententias capitales, vel corporis afflictivas in confugientes ad ecclesias, & ibi commemorantes; Abbas in cit. cap. Inter alia num. 3. Hostiens. *ibid. n. 1.* Joan. Andr. *ibid. num. 3.* Innocent. *ibid. in verb. Ad poenam.* Silvester *verb. Immunitas 3. q. 4.* Layman. l. 4. *tract. 9. cap. 3. n. 13.* Pithing. *lib. 3. decr. tit. 49. numer. 47.* Reiffenstuel *ibid. num. 166.* & alii. Notant tamen Haunoldus tom. 6. *tract. 1. num. 249.* Castropalao *part. 2. tract. 11. disputat. unic. punct. 11. n. 11.* Julius Clar. in *append. de immunitate cap. 19.* & alii, huic juri in pluribus locis derogatum esse consuetudine contraria, vi cujus rei ad loca sacra confugientes a Judge citantur, &*

Escribania de Ayuntamiento, poniendo una copia autentica de él en los libros capitulares. Todo lo qual participo á V. de Orden del Consejo, para que enterado de ello, disponga su cumplimiento en lo que le correspondá;

non comparentes condemnantur poena juris ordinaria, quamvis sententia executioni mandari non possit, nisi rei sponte exeant, aut alia extra loca sacra deprehendantur. Et à Fagnan. loc. cit. sub num. 15. advertitur. "Sacram Congregationem immunitatis in causa Mantuana 10. Septembris 1629. censuiss. Judicem etiam laicum posse procedere contra confugientem ad locum immunitem prout juris in contumacia, & in Januariis die 9. Octobris 1629. Nicolaum de Valle restituendum ecclesiae; sed Judicem laicum posse contra illum ad poenam exillius, & ad alias in contumaciam procedere."

7 Rei confugiti licet quando existunt in loco sacro, damnari non possint poena mortis, vel alia corporali, possunt tamen puniri alia poena, videlicet pecuniaria; *Communitatis ac certa, arg. cap. Reum 9. cap. Id constitutum 36. caus. 17. q. 4. c. Inter alia 6. de immunit.* ibi: "Super hoc tamen quod inique gessit, est alias legitime puniendus." Immo si per sua crimina alios damnificaverunt, non solum possunt, sed & debent compelli ad eis satisfaciendum per pecuniam, aut alia bona temporalia, si quae habent; arg. cit. cap. Reum, ibi: "Tamen legitime componat, quod inique fecit." componere autem pro damno dato est pecuniarie satisfacere, ut Archidiaconus in cit. cap. Reum. num. 3. & Fagnan. in cit. cap. Inter alia, num. 17. & cit. cap. Id constitutum, ibi: "Ei, qui fuerit criminosis (id est obnoxius, ut explicat glossa ibidem) de satisfactione conveniat." Et ideo, non obstante quod ipsi existant in loco sacro, adhuc ex communi praxi licite fit executio in eorum bonis.

9 Rei confugiti nequeunt in loco sacro carcerari, nec vinculis constringi; arg. l. Presenti, cod. de his, qui ad ecclesias confugiant, ibi: "Non patimur. . . in ecclesiis quempiam detineri, atque constringi." & cap. Definivit 35. *caus. 17. q. 4.* communis cum Farinaculo loc. cit. num. 297. Reiffenst. loc. cit. num. 171. Pignatell. tom. 6. *consult. 4. num. 93.* ubi refert sic decrevisse Sacram Congregationem his verbis: "Confugientes non possunt retineri in ecclesia in compedibus, aut ligari: in Cosentina 11. Junii 1627." Immo neque possunt in loco sacro custodiri, & tam custodes, quam apponentes compedes, & manicas ferreas confugitis in locis immunitibus incidunt in censuras, & ad hoc datur hic varia decreta Sacrae Congregationis Immunitatis, prout referuntur à D. Riccio in *sua Synopsi verb. Custodias.* (Lex 2. & 3. tit. 11. p. 1. *peno in votum cononati; id. est lex 15. tit. 10. lib. 3. For. Reg.*)

11 Custodie confugientibus ad locum immunitem sunt removendae, cum non permittantur, & sint contra libertatem ecclesiasticam; Sacri Congr. Immunit. in *Aquinatana* 20. Augusti 1635. l. 2. decr. Paul. p. 230. Neapolitana 22. Junii 1627. l. 1. decr. Paul. pag. 54. Regien. 6. Julii 1680. l. 2. decr. Altov. p. 2007.

12 Episcopus caret, etiam juris remediis amoveri custodias, seu obides confugitorum ad ecclesias; Reatina 5. Junii 1694. l. 1. decr. Vallem. pag. 127.

13 Monetur Episcopus non esse bonam praxim apponere custodias modo, & forma quibus ab eo appositae fuerunt, nempe duorum militum die, & quatuor de nocte: Anconitana 24. Martii 1637. l. 3. decr. Pauluc. p. 27.

14 Monetur Archiepiscopus, ut amoveat custodes, seu suos cursores ab ecclesia, in qua degunt confugiti: Saletnitana 23. Augusti 1666. l. 1. decr. Altovii p. 147.

15 Custodias appositas loco immuniti, in quo restituti fuerit Hebraei violenter extraehi, vicarius generalis caret auctoritate sua ordinaria removeri: in nullius Guastalle 10. Feb. 1680. l. 2. decr. Altovii pag. 194. Custodie istae etiam remotae, sunt prohibendae: Isolana 14. Febr. 1634. l. 2. decr. Paul. pag. 184.

17 Apponentes custodias loco immuniti incidunt in censuras comminatas contra violatores immunitatis ecclesiasticae, & indigent absolute; Apruntina in *Oct. 1647.*

y del recibo de esta, y de los citados exemplares, se servirá darne aviso para pasarlo á su superior noticia. Dios guarde á V. muchos años. Madrid y Enero 28. de 1773.

18 l. 3. decr. Paul. p. 156. Custodes refugiatorum absolvuntur in forma ecclesiae, impositis gravibus poenis salutaribus: Soanen. 22. Maij. 1694. l. 1. decr. Vallem. p. 122. Hieracen. 29. Aug. 1700. lib. 2. decr. Vallem. pag. 309.

19 Semotis prius custodius per Reges datur facultas Archiepiscopo extrahendi clericum, processum conficiendi super ejus delictis: Consentina 19. Apr. 1644. l. 3. decr. Paul. pag. 224.

20 Apponentes compedes, ac manicas ferreas confugitis in locis immunitibus incidunt in censuras: Catacen. 25. Sept. 1653. lib. 5. decr. Paul. pag. 21. Contraponentes compedes, & manicas ferreas, ac custodientes confugitos in ecclesia, Episcopus conficiat processum: Capuana 12. Aug. 1659. lib. decr. Rocci pag. 20.

21 Archiepiscopus omnino removeri caret custodiam ab ecclesia & conventu, & liberari confugitum à compedibus, & manicis ferreis: Rossanen. 1. Sept. 1671. lib. 1. decr. Altov. pag. 195.

23 Injungitur Episcopo, ut caret confugitos ad ecclesiam liberari à manicis ferreis, & compedibus, & amoveri custodiam; & si adsint indicia de delictis exceptis in Bulla, extrahat, & retineat dictos confugitos, necnon conficiat processum: Materan. 1. Septembr. 1674. l. 1. decr. Alt. pag. 988. Puteolana 17. Decemb. 1676. *ibid. l. pag. 118.*

24 Apposito compedum, & manicarum ferrearum confugitis in ecclesiis, & aliis locis immunitibus de ordine Archiepiscopi est improbat: Noapolitana 20. Januarii 1654. l. 5. decr. Paul. pag. 31. Cavenna 8. Febr. 1639. l. 3. decr. Paul. pag. 85.

25 Declaratur excommunicati ex causa custodiae Baroncelli in ecclesia custodientes reos ad illam confugientes: in *Amerina* 4. Decembris 1629. ex Sacri Congr. Immunit. ut refert Pignatell. t. 6. *consult. 4. num. 17.* (Vid. proxime ubi in leg. 2. exponitur, ecclesiae ambitum atque coemeterii circumire non debere.)

26 Potest tamen à curia seculari poni custodia extra locum sacrum ad pracavendum, ne libere rei confugiti effugiant, vel ut si extra fines ecclesie, seu loci immunitatis exierint, facilius capi, & puniri valeant, quia per talem custodiam nulla penitus vis, ut injuria inferatur loco sacro, & ipsis rei confugitis, cum tui supponitur, & debetur ex mox dicendis numero sequenti, liber permittatur accessus deferentibus necessaria victui, & vestitui ipsis rei confugitis, & solum in loco non sacro ponantur custodes, ut si ipsi rei confugiti sponte exeant ab ecclesia, seu loco immuniti, ibi capiuntur, ubi jure capi possunt: Farinacius in *appendice de immunitate cap. 19. n. 299.* Haunoldus tom. 6. *tract. 1. n. 245.* Castropalao *tract. 11. disp. unic. punct. 11. num. 6.* Suarez l. 3. de *revent. debet. locis sacris cap. 12. num. 4.* Felix Potestas tom. 1. *part. 2. num. 688.* Pithing. l. 3. *decret. tit. 49. num. 48.* Reiffenstuel *ibid. num. 173.* Bonacina tom. 2. *disput. 3. quest. 7. punct. 3.* citans Mar. Ital. de *immunitate lib. 1. cap. 6. §. 2. num. 52.* Layman. lib. 4. *tract. 9. cap. 3. num. 13.* & alii passim.

27 Nemo potest impedire, seu prohibere, quo minus victus, & vestitus, aliaque necessaria ad victum defertantur reis confugitis, textu expresso in leg. Presenti 6. *cod. de his, qui ad ecclesias confugiant*, ibi: *Nec patimur in ipsis ecclesiis reverentis vita quemquam detineri, atque constringi; ut et aliquid vicualium rerum, & vestis negetur, aut requirit.* (Lex *supradicta 2. idem asserit cum 15.*) Et ratio est, quia esset aperta coactio, qua rei confugiti, vel ad exeundum, vel in ecclesia moriendum

28 pellerentur: ita *communis Doctrina.* Neque rei confugiti impediri possunt, quominus naturam etiam extra locum asyli (si reverentia loci id exigat) exonerare possint: cap. Definivit 33. *caus. 17. q. 4.* ubi propterea triginta passus in circuitu ecclesiae conceduntur, qualiter ad *requisita naturae usum debitis exeant locis, & nullo teneantur eventum necessitudinis, qui Dominicus se defendendos commiserit claustris, ut precisis verbis ibidem dicitur.* Unde qui necessitatis naturae causa ad se exonerandum egreditur à loco sacro propter ei debitam, & aliunde non salvabilem reverentiam, nequit capi à curia seculari: Haunoldus tom. 6. *tract. 1. num. 238.* & 274.

cum pluribus ibi citatis: Reiffenstuel loc. cit. num. 159. & alii passim.

Rei confugiti, si aliunde non habeant unde sustententur, debent de bonis ecclesiae, seu loci sacri, sustentari: arg. l. Presenti 6. *cod. de his, qui ad ecclesias confugiant*; cap. Aurum 69. *caus. 12. q. 2.* ibi: *Verum ecclesia habet, non ut seruet, sed ut erogat in necessitatibus.* Et ratio est, quia tenentur Rectores ecclesiarum, quicumque sint etiam regulares, conservare reorum confugitorum vitam: cap. Reum 9. *caus. 17. quest. 3. cap. Inter alia 6. de immunitat.* Tum quia confugitis non prodesset jus asyli, cum aliis indirecte cogentur ad exeundum, & curiae seculari se tradendum, aut fame moriendum: sic glossa communiter recepta in cit. cap. Definivit 35. *caus. 17. q. 4. verb. Defendantur:* Abbas in cit. cap. Inter alia, de immunitate num. 28. Silvester. *verb. Immunitas 3. num. 5.* Reiffenst. loc. cit. num. 157. Matthaeus. *Official. Curiae cap. Immunitate num. 33.* & alii passim. Notanter autem dicitur, si aliunde non habeant, unde sustententur, quia, si possint sustentari ex bonis propriis, aut à consanguineis, aut ab amicis, aut ex elemosinis, in tali casu de illis, & non ecclesie bonis vivere debent. Immo possunt cogi ad laborandum, & serviendum in commodum, & utilitatem ecclesiae, seu monasterii, ut sic expensae in ipsos faciae de bonis ecclesiae, quae non nisi ad causas pias, & pauperes erogari possunt, compensentur, & etiam ne immunitas sit eis occasio otandi, & exinde etiam peccandi: ita Doctores supradicti, & alii. (*Idem fere demonstrat lex 2. n. 10. citati.*)

Rei confugiti non possunt spoliari rebus suis quae secum tulerunt in locum asyli: *Communitatis arg. Sicut 6. caus. 17. q. 4. ibi: Qui personam, aut bona ejus subtraxerit (ex loco asyli) excommunicatur, & cap. Definivit 35. ead. caus. & quest. ibi: Definivit Sacrum Concilium, ut nullus audeat confugientes ad ecclesias, vel residentes inde abstrahere, aut quodcumque nobilitatis, vel damni, vel spoliis residentibus in loco sacro inferre.* Immo neque possunt spoliari armis, quicquid in contrarium senserit Covarrubias *Varias. resol. cap. 20. n. 18. corollar. 36.* & post ipsum Reiffenstuel loc. cit. n. 170. Felix Potestas tom. 1. *part. 2. num. 689.* & alii plures: Sic pluries resoluit Sacri Congr. Immunit. apud Sperell. dec. 127. num. 26. & signanter in una *Neritonensi* 13. Januarii 1628. in qua dixit predicandum non esse doctrinam Covarrubiae ex adverso sententis; & quod non liceat curiae seculari auferre arma à laicis confugientibus ad ecclesias, & alia loca immunita, decrevit ead. Sacri Congr. Immunit. in *Adjacen.* 18. Martii 1630. l. 2. decr. Paul. pag. 97. in *Motulana* 11. Aug. 1631. l. 2. decr. Paul. pag. 86. in *Tranen.* 6. Nov. 1634. lib. 2. decr. Paul. pag. 207. Etiam si dicta arma sint prohibita: ead. Sacri Congr. in *Adjacen.* 10. Martii 1630. lib. 2. decr. Paul. pag. 97. in *Vesuvina* 18. Febr. 1632. lib. 2. decr. Paul. pag. 215. Quare arma ablata confugitis sunt omnino restituenda: ead. Sacri Congr. in *Camerinen.* 20. Febr. 1629. lib. 1. decr. Paul. pag. 124. in *Januen.* 9. Junii 1637. lib. 3. decr. Paul. pag. 34. in *Fanen.* 27. Martii 1703. lib. 3. decr. Vallem. pag. 481. Vel Episcopus sibi consignari faciat ad effectum dispensandi juxta ordines Sacri Congregationis: eadem Sacri Congr. in *Neapolitana* 24. Decemb. 1672. lib. 1. decr. Altov. pag. 757. Ablatio armorum à confugitis non est permessa absque facultate S. Sedis. Et conceditur facultas ad tempus Archiepiscopo auferendi arma à confugientibus in ecclesiis etiam exemptis, & aliis locis immunitibus, hac tamen conditione, ut arma retineantur apud curiam archiepiscopalem, & ablatio fiat per ministrum ejusdem curiae: ead. Sacri Congr. in *Neapolitana* 20. Jan. 1654. lib. 5. decr. Paul. pag. 31.

Contra auferentes arma à confugitis procedendum 37 est ad declarationem censurarum: ead. Sacri Congr. in *Tranen.* 6. Nov. 1634. lib. 2. decr. Paul. pag. 207. Immo laudatur Episcopus excommunicans eos, qui confugitos in locis immunitibus armis spoliaverunt: ead. Sacri Congr. in *Martoranen.* 15. Julii 1636. lib. 3. decr. Paul. pag. 9. Possunt tamen à confugitis auferri arma, 39 sicut, & alia bona, quae non sunt sua, sed aliena, & ipsa

ipsa tradit propriis dominis: *Communis arg. citat. cap. Sicut 6. caus. 17. quest. 4. ibi: Aut bona ejus (non alterius) subaxerit.*

40 Quoad modum extrahendi delinquentes à locis immunitibus servanda est inviolabiliter novissima dispositio Benedicti XIII. in citata constitut. *incip. Ex quo §. 9. ubi statuit, quod quotiescumque curia ecclesiastica à curia seculari fuerit requisita, ut laicum aliquem delinquentem è loco immuni extrahi, ac illi consignari faciat, habitis super delicti excepti qualitate, ac personæ reitratatis indicis, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur, tunc curia ecclesiastica ad ejusdem delinquentis extractionem ab ecclesia, aliisque locis immunitibus, ope, ac medio suorum executorum, implorato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, & cum intervenu personæ ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, procedere tenetur, & extractum ad suos carceres asportari, ac ibi sub tuta custodia detineri curet, & faciat. Ubi vero ex processu informativo despera conficiendo constat de crimine excepto, ac insuper adversus eundem extractum talia resultent indicia, ut crimen ab eo fuisse patratum moraliter credi possit, in eo tandem casu præfatam extractum ministris, & officialibus curiæ secularis tradere, & consignare possit, ac debeat, exacta tamen, & recepta prius ab ipsis obligatione in forma juris valida restituendi extractum ecclesiæ sub pœna excommunicationis late sententiæ Papæ reservatæ, quatenus idem extractus indicia contra ipsum acquisita in suis defensionibus purget, ac diluatur quod si ea non purgaverit, & vere delinquentis reperitus fuerit, possit in tali casu curia secularis procedere contra ipsum, ut juris esse censuerit.*

41 Curia secularis nullomodo potest propria auctoritate reos extrahere ab ecclesia, seu loco immuni in casibus exceptis, citat. Gregoriana §. 4. & cit. Benedictina §. 9. Immo curia secularis neque se potest ingerere in dignoscendo, an rei gaudeant immunitate, & crimina ab eis commissa sint de exceptis necne? cit. Gregoriana §. 4. & cit. Benedictina §. 9. Solum enim Episcopi, aut eorum Vicarii Generales, & non alii Episcopi inferiores, etiam si locorum Ordinarii sint, aut nullius diocesis, aut conservatores à Sede Apostolica specialiter, vel generaliter deputati cognoscere, & declarare valent, an delicta, pro quibus inquisiti ad loca immunita confugerent, sint necne de genere, ac numero exceptorum: Sic expresse novissime statuit Benedictus XIII. in dict. constitutione *Ex quo §. 9. confirmans dictam Gregorianam.* Occurrente casu in loco exempto, & nullius diocesis, tunc hæc cognitio, & declaratio spectat ad Episcopum viciniorum, & non ad alios, citata Gregoriana §. 4. confirmata à dict. Benedictina §. 6. Sic etiam, sede vacante, talis cognitio, & declaratio non spectat ad Vicarium capitularem, sed ad Episcopum viciniorum, colligitur ex citat. *constitutionibus & expresse declaravit pluries Sac. Congr. Immunitatis, & signanter in Regiensi 19. Novembris 1650. lib. 4. decr. Paul. pag. 125. in Calaritana 30. Septembris 1698. lib. 2. decr. Vallem. pag. 178. & in una S. Severini 29. April. 1704. lib. 3. decr. Vallem. pag. 577.*

42 *(Vid. lit. A pag. 230. in addit. novis. hisp. Quamvis in ea nullum verbum, ex quo palam declaratur, arma portantes eis spoliari debere, reperitur: juris est compertissimi, si de prohibitis agitur, auferri valere, nam, dum conceditur, satellites facultatem habere extra locum immunitem ea extorquendi: (reconosce leg. 28. tit. 23. lib. 4. §. 8. 9. 10. 12. & 18. cum Auc. acc. 1. & 2. t. 6. lib. 6. atque leg. 17. & 18. tit. 23. lib. 8. Recop. Cast.) quis confitebitur, esse à ratione alienum, servatis servandis, quod eadem ex eodem loco accipiuntur? Vid. præsertim art. 6. verb. Clericus in add. hisp.*

43 Præterea, verum est per leg. 2. tit. 11. p. 1. pro debito ad ecclesiam confugientem non esse ab ea, ejus porticu, seu cœmeterio extrahendum, cautione nisi præstita de impunitate, vita, & membris servandis, nihilominus quod *prope fin. ejusd. leg. proponatur, debitorem pro debito neque ad tempus creditori esse servitutum, neque vinculis subijciendum; sic disposita quam vim habeant, etiam si ex add. hisp. novis. verb. Blasphemia, vers. Errorum: vid. lit. D pag. 79. col. vers. Quamvis:*

valeat deduci: erit necessarium animadvertere *leg. 2. tit. 8. lib. 3. For. Reg. 4. tit. 13. lib. 5. Ord. Reg. & 4. tit. 16. lib. 5. Recop. Cast. decerni, additum vinculis debitorem, si intra novem dies neque solverit, neque fidejusserit, creditori ad servitutum aliquod, sive ministerium tradidi debere; per leg. 19. tit. 21. lib. 4. Recop. Cast. D. D. Philippo II. regnante, decisum advertitur, illico ac debitor de solutione fuerit requisitus, si non solvit, seu de eviçione fidejussorem non præstat, in carcerem esse conjiciendum; (vid. verb. Sententia, vers. Nullum:.) antecedenti tempore, Regibus D. D. Ferdinando, ac D. D. Elisabetha, leg. 13. tit. 2. lib. 1. ejusd. Recop. sat declaratum existit, debitores confugitos immunitate non gaudere, ut à debiti solutione exemptionem consequantur, idcirco, prædicta extensa cautione, ex ecclesia illi sunt non solum extrahendi, & detrudendi in carcerem; verum etiam eorum bona, si aliqua secum attulerint: tamen extractionem similem Rectori, Parocho, seu alio ecclesiæ ministro contradicentibus, per se iudices absque debitoris læsione atque scandalo efficere eamdem valebunt, statimque in custodiam conjiciuntur, jus suum cuique, tamquam si in asylum non se recepisset, tribuendo.*

44 Quibus cognitis, doctrina supra ab Auctore inserta, cum præcedenti conlata, multam claritatem accipiet, & suo sensu quilibet abundans, quocumque voluerit, inclinabit eum, semper in memoria retinendo, nisi ad cautelam, ad quid cautio de impunitate offerenda? si quidem pervium est omnibus, nulla pena debitorem propter debitum affici posse. *Vid. verb. Solutio, vers. Debitorem: Vide etiam remis. 2. tit. 2. lib. 1. Auc. Acc. in Recop. Cast. in quo declaratur, milites, vexilla deserentes, sub juratoria cautione de impunitate à loco immuni extrahi posse, nec eidem injuriam inferri, utpote dumtaxat ad extractionem proceditur, inceptum servitutum ut prosequatur: sicut evenit in servo leg. 3. tit. 11. part. 1. ad ecclesiam confugientem, quia à domino cautione præstita est eidem restituendus: idem per dictam remis. juxta Canon. sanct. asseritur.)*

45 In casibus non exceptis non est licita Episcopo extractio absque facultate apostolica, & sic extracti restitui debent ecclesiæ; Sac. Congr. in Brundinaria 24. Augusti 1649. lib. 1. decr. Vallem. pag. 141. Neque ad vitandum populi tumultum: ead. Sac. Congr. in Perusina 1. Martii 1695. lib. 1. decr. Vallem. pag. 176. Etiam respectu clerici sodomitæ, in Anglonen. 2. Junii 1699. lib. 2. decr. Vallem. pag. 224.

46 Unde Episcopus, qui sine dicta facultate extraxit, acriter corrigitur penis Sanctissimi benevisis: ead. Sac. Congr. in Cajetana 10. Septembris 1652. lib. 5. decr. Paulus, pag. 197.

47 Homicidæ extracti ab ecclesia de mandato Episcopi ad instantiam communitatis ad effectum evitandi publici malum, sunt restituendi: ead. Sac. Congr. in Casanen. 1. April. 1704. lib. 3. decr. Vallem. p. 568.

48 Militem extractum ab Episcopo ob plurima delicta, sed non de exceptis, Episcopus faciat restituere: ead. Sac. Congr. in Laurentana 29. Decemb. 1625. lib. 3. *Scripturarum veterum pag. 78.*

49 Extractus à curia laica ob delictum exceptum, Episcopus curet sibi consignari, vel retineri in carceribus laicalibus, reportata obligatione retinendi nomine Sac. Congregationis usque ad novum ordinem: ead. Sac. Congr. in Alexandrina 1. Decembris 1700. lib. 2. decr. Vallem. pag. 220.

50 Archiepiscopus abstinere à captura in ecclesia, quando non agitur de casibus exceptis: ead. Sac. Congr. in Cosentina 23. Julii 1625. ex Reg. *Scripturar. veter. p. 64.*

51 Ordinarius loci non potest extrahere bona decoctorum absque facultate Sedis Apostolicæ; sic decrevisse Sac. Congr. in Nerionen. 17. Januarii 1628. refert Pignatell. tom. 6. consult. 4. n. 98.

52 Episcopus non potest detrahere decoctores, cum non sint de exceptis: Sac. Congr. Immunit. in Panormitana 21. Januarii 1626. lib. *Scripturar. veterum p. 90.*

53 Sacra Congregatio tribuit Archiepiscopo facultatem præfigendi confugito dolose decocto congruum tempus,

intra quod, vel solvat, vel concordet cum creditoribus, & quatenus neutrum exequatur, attentis gravissimis circumstantiis in isto casu concurrentibus, ejiciendi è dicto loco immuni, & extrahendi libros ad eundem pertinentes: Avenion. 14. Septembris 1694. l. 1. decr. Vallem. pag. 164.

54 Deinde attentis prædictis circumstantiis datur facultas illum extrahendi ad formam Bullæ, & retinendi in carceribus eccles. nomine Sacræ Congreg. nec non perquirendi, & extrahendi res in forma: ib.

55 Mercatorii fraudulenter decocto, annuente Sanctissimo, præfigitur tempus duorum mensium, intra quod recedere debeat à loco immuni, si parti non satisfecerit, vel illam acquiescere non curaverit: Meliten. 13. Decemb. 1633. lib. 2. decr. Paulus, pag. 179. Catacen. 21. Martii 1634. lib. 2. decr. Paul. pag. 186.

56 Datur Episcopo facultas assecurandi libros decoctoris confugiti repositos in loco immuni, ad effectum custodiendi, & de iis disponendi, prout de jure: Ravennaten. 3. Julii 1694. l. 2. decr. Vallem. pag. 151. & 15. Augusti pag. 139.

57 Ut consulari indemnitati Creditorum, qui nequeunt exequi facere mandatam contra debitores, qui res suas in locis immunitibus transtulerunt, datur Episcopo literæ perquisitionis in forma: Perusina 17. Augusti 1695. l. 1. decr. Vallem. pag. 110. Ariminen. 6. Decemb. d. an. & lib. pag. 234. & alibi.

58 Aliquando præfata literæ dirigitur Nuntio Apostolico juxtam formam consuetam ad annum: Neapolitana 25. Junii 1695. dict. lib. pag. 196. quibus literis uti possit in ecclesiis sæpe jurisdictioni subjectis: In eadem 11. Januarii d. an. & l. p. 688.

59 Ne creditores damnati patientur à debitoribus decoctis, qui una cum rebus suis confugerunt ad conventum N. datur facultas D. Nuntio illas perquirendi, & extrahendi in forma, ad effectum illas consignandi inventariatas Judici competenti: Pisana 6. Augusti 1695. lib. 1. decr. Vallem. pag. 208. Datur aliquando facultas, ut debitores ex causa civili cogantur exire à loco immuni: S. Severinæ 18. Dec. 1635. lib. 2. decr. Paul. pag. 240.

60 (Extra ea, quæ supra num. 45. adjiciuntur, in quibus de confugitis debitoribus dumtaxat pertractatur, sunt cum eis copulanda tit. 19. lib. 5. Recop. Cast. præscripta, nam ibi de debitoribus, scilicet *camporibus, (vid. verb. Cambium, mercatoribusque fidem frangentibus, uno verbo decoctoribus* decisiones publicantur: in prima, si iidem pacta non servaverint, & à loco immunitis alienis discedunt, tamquam publici raptores (tales considerantur) animadvertionem patientur, à qua receptatores, & auxiliantes, atque hujusmodi decoctorem tradere renuentes, non eximuntur: in secunda, inhabilitas ad similia exercitia quoque præscribitur: nulla conventio, transactio, aut remissio cum creditoribus post decoctionem interposita sustinenda: causæ debent prosequi, & si decoctorum bona in locum immunitem sint asportata, ex eo extrahenda: eadem immediate relata servari, etiam si non proficiantur, vel auferantur, sed bona celeriter, per leg. 3. disponitur: in quarta, nobilitatem non suffragari, ut à penis excusetur, determinatur: hæc vero observantiam retinent, dum prædicta intercedunt qualitates: deficientibus, si neque discussus evenerit, neque bona occultantur, tamen fides concidit, aliter leg. 5. in causa proceditur; (Vid. leg. 5. 6. 7. & 8. tit. 16. lib. 5. Recop. Cast. cum 7. & seg. tit. 15. p. 5. & in add. hisp. verb. Solutio, vers. sup. citat.) non omnia hucusque recensita vigorem successivis temporibus obtinuerunt; quippe sic decocti, dummodo nec bona, nec libri rationum in occulto fuerint, quamquam à loco sint profecti, sive in asylum se constituerint, pro raptoribus publicis neque inopiterum sunt habendi, neque in eos tamquam latrones, & fures processus criminalis efformabitur; sic per leg. 6. decretum existit: in septima denique, prædictis non obstantibus, in modo procedendi regula præfigitur, si hujusmodi debitores, pacta solum non custodierint, compromittere cum creditoribus super debiti remissione, aut dilatione consequenda intendunt.)

61 Perceptor proventuum regionum confugitus ad ecclesiam

siam, de rigore Juris gaudet immunitate ob debitum prætentum à camera regia ex causa administrationis; sed ex gratia, facto verbo cum Sanctissimo, concedi potest, ut præfigatur eidem terminus duorum mensium, intra quem, si non reddiderit computa, vel concordaverit, seu satisfecerit cameræ regie, ejiciatur à loco immuni; Lycien. 21. Augusti 1646. lib. 3. decr. Paul. pag. 290.

62 Injungitur Archiepiscopo, ut præfigat terminum Agenti Regis Poloniæ, qui receperat scuta duodecim millia paucis diebus, antequam se declararet decoctum, ad recedendum à loco immuni, & extrahere faciat pecunias, ac bona ibidem translata ad effectum ea consignandi Judici competenti in forma: Neapolitana 9. Oct. 1629. l. 2. decr. Paul. pag. 9.

63 Aliquando, annuente Sanctissimo, injungitur Inter-nuntio, ut præfigat terminum Appaltatoribus, seu Arrendatoribus patrimonii regii, & gæbellarum civitatis, confugitis, quo elapso, si summa debita erit magna, vel sibi videbitur intervenisse fraudem, extrahat, retineat, & certiorat: Neapolitana 11. Martii 1625. ex Regest. *Script. veter. pag. 51.*

64 Committitur Archiepiscopo, ut extrahere faciat debitos regie cameræ confugitos ad loca immunita à quocumque loco immuni ad formam Bullæ Gregorianæ, & mancipari carceribus ecclesiasticis donec integraliter persolvant regie cameræ: Neapolitana 18. Junii 1626. l. 1. *literarum Paul. pag. 19.*

65 Item annuente Sanctissimo permittitur Episcopo Perusino, ut debitor extractus pro debitis in egregia summa communitatis, & cameræ apostolicæ retineatur in carceribus: Perusina 18. Septembris 1635. lib. 5. decr. Paul. pag. 76.

66 Debitor egregiæ summæ vocans creditorem ad propriam domum, ac armata manu una cum aliis extorquent quietantiam 2000. scutorum, gaudet immunitate; sed agendum cum Sanctissimo pro pena extraordinaria, attentata mala qualitate rei: Sarazan. 11. Jan. 1684. l. 3. decr. Altopii pag. 271.

67 Censetur dolose extractus debitor habens promissionem à creditore, quod non faciat exequi mandatam personalem contra ipsum, verum, cum exierit à loco immuni, carceratus fuit ad instantiam ipsius creditoris: Nuceria 9. Maii 1702. lib. 3. decr. Vallem. pag. 420.

68 Debitor virginis, & pauperimæ, nisi intra terminum unius mensis solvat, datur facultas Ordinario ipsum ejiciendi è domo immuni: Sabinen. 6. Nov. 1634. lib. 2. decr. Paul. pag. 207.

69 Licet non constet ex processu de extractione dolosa, seu blandis verbis confugiti ab ecclesia, quia tamen ex confessione extrajudiciali habetur dolosa extractum fuisse, Sac. Congregatio resolvit gaudere, & restituendum esse ecclesiæ; eadem Sac. Congr. Immunit. in Ferrarien. 24. Jan. 1673. lib. 1. decr. Altopii pag. 765.

70 Item declaravit gaudere illum, qui dolosis verbis extractus fuit ex arrio collegii, seu domus piæ literarum Romæ: eadem Sac. Congr. Immunit. in Romana 16. Julii 1676. l. 1. decr. Altopii pag. 1124. Similiter qui fuit impeditus à Birruariis existentibus in loco immuni, ne confugeret ad locum immunitem: In eadem ibidem. Item qui tempore capturæ jam tetigerat columnam positam in angulo superiori domus ministrorum inservitutum monialibus S. Silvestri Romæ: In eadem ibidem.

71 Constat de dolosa extractione à loco immuni, quando Baroncellus fingens se velle manducare cum confugito, mittit ipsum cum vino ad fontem, ubi capitur à Birruariis: ead. Sac. Cong. Immunit. in Reatina 27. Martii 1698. lib. 2. decr. Vallem. pag. 15.

72 Est dolosa extractio quando simulatus confuga seduxit Judeum confugitum exire de loco immuni, asserens non adesse Birruarios, à quibus mentitis vestibus captus fuit: ead. Sac. Congr. Immunit. in Anconitana 10. Februar. 1699. l. 2. decr. Vallem. pag. 201. Constat de dolosa extractione, quando Birruarii mentitis vestibus, & incogniti sub prætextu emendi certa mobilia inducunt confugitum ad exundam ab ecclesia, & veniendum domum, ubi ipsum carcerant: Bononien. 3. Decemb. 1697. l. 2. decr. Vallem. pag. 123.

- 77 Constat de dolosa extractione, quando debitor sub promissione creditoris de non faciendi exequi mandatum personale contra ipsum, carceratur ad instantiam creditoris, postquam exit à loco immuni: Nucerna 9. *Majj 1702. lib. 3. decret. Vallem. pag. 420.* Item quando sub promissione reconciliationis faciendæ cum suo adversario confuga egredietur ab ecclesia, & capitur à Birruariis: Perentina 22. *Januarii 1704. lib. 3. decret. Vallem. pag. 556.*
- 79 Constat de dolosa extractione, quando confugitus exit ab ecclesia sub assurance Barocelli, quod non carcerabitur, & postea ab ejusdem Birruariis carceratur: Perusina 22. *Septembr. 1693. lib. 1. decret. Vallem. pag. 77.*
- 80 Quando confuga egreditur de ecclesia, quamvis absque precedenti tractatu cum curia laica, nec de ejus mandato, sed amici, vel alterius privatæ personæ suasionem habentis animum tradendi ipsum in manibus dictæ curiæ, prout de facto contigit, constat de dolosa extractione, adeoque est restituendus: Camerinen. 20. *Septemb. 1705. lib. 4. decret. Vallem. pag. 618.* Constituto de dolosa extractione à loco immuni, extractus debet restitui ecclesiæ: Aliphana 12. *Julij 1689. lib. decret. Martelli pag. 490.* Balneoregine. 11. *Januar. 1695. lib. 1. decret. Vallem. pag. 166.* Anconitana 10. *Februarii 1699. lib. 2. decret. Vallem. pag. 256.*
- 82 Sarcina papyri fraudulentè extracta à conventu per Ministrum appaltatoris, qui se fixit dominum d. papyri, & decipiens Portuarum conventus fraudulentè inde extraxit, est restituenda in ecclesia: *Civitatis Castellii 21. Novembris 1684. lib. 3. decret. Alrov. pag. 389.*
- 83 Non videtur constare de dolosa extractione, quando quis tamquam privatus promittit confugito, eum benigne tractandum à Judice ecclesiastico, in cujus propterea curia se constituit: Neapolitana, seu Nolana 31. *Augusti 1700. lib. 2. de decret. Vallem. pag. 311.*
- 84 Non constat de dolosa extractione, quando confugitus exit à loco immuni, ex eo quod Tribunus militum, ut feret miles, ei promisit omnem securitatem, nullo tamen habitu tractatu per tribunal cum curia laica, à qua extra locum immunen captus fuit. *Taurinen. 9. Martii 1702. lib. 3. decret. Vallem. pag. 420.*
- 85 Non constat de dolosa extractione in causa confugiti ad ecclesiam cum debitum contractum cum duobus mercatoribus cum quibus inicit contractum societatis, eo quod exierit ab ecclesia virtute transactionis factæ cum uno solum mercatore sine mandato, & conscientia alterius socii principalioris in interesse, qui renuit ratam habere d. transactionem tamquam ei præjudicalem, & fecit carcerare debitorem: Urbanien. 9. *Martii 1702. l. 3. decret. Vallem. pag. 420.*
- 86 Non constat de extractione dolosa à loco immuni, quando confugitus causa debitorum exiit ab ecclesia sub promissione, & juramento unius creditoris de non inferendo ei ullam molestiam, sed postea carceratus fuit ad instantiam alterius creditoris, absque intelligentia cum primo creditore: Nullius Orbetelli 31. *Nov. 1684. lib. 3. decret. Alrov. pag. 390.*
- 87 In causa dolosæ extractionis Episcopus procedat ad declarationem prout de jure: Neapolitana 12. *Januarii 1700. lib. 2. decret. Vallem. pag. 266.* Aliquando injungitur, ut informet super dolosa extractione, & interim supersedeat in fulminatione censurarum, & curet sibi consignari carceratum: Reatina 23. *Novemb. 1695. lib. 1. decret. Vallem. pag. 229.* Post declarationem: non constare de dolosa extractione, curia ecclesiastica teneatur admittere novas probationes: Perusina 18. *Martii 1698. lib. 2. decret. Vallem. pag. 148.*
- 90 Extractus fraudulentè à conventu gaudet immunitate eccles. In una civitatis *Vetula 1. Februar. 1661. lib. decret. Ricci pag. 312.* Extracti tamen ex fraude allicuius personæ privatæ non gaudent immunitate ecclesiastica: *Esina 16. Januar. 1663. lib. decret. Rocci pag. 450.*
- 92 Recedens ab ecclesia ex fraude suorum inimicorum non gaudet immunitate eccles. Casalen. 20. *Mar. 1662. lib. decret. Rocci pag. 390.* Exiens ab ecclesia de consilio personæ particularis, & accidentaliter captus à curia, nulla habita intelligentia cum ipso consiliario, non censetur dolose

extractus: Ferrarien. 2. *Junii 1693. l. decret. Vallem. p. 50.* Mulier extracta ab ecclesia blandis verbis, & circumvenientibus à Notario, & Birruariis curiæ laicalis, est eidem ecclesiæ restituenda: Camerin. 18. *Oct. 1633. lib. 2. decret. Paul. pag. 173.*
 Dolose adductus à particulari persona ex concordia cum curia ed exendum ab ecclesia, & postea ab eadem curia carceratus, gaudet immunit. eccles. Ferrarien. 26. *Junii 1672. lib. 1. decret. Alrov. pag. 647.* Extractus ab ecclesia blandis verbis, scilicet sub prætextu impunitatis promissæ à Baronæ, gaudet immunitate: Tuderina 18. *April. 1679. lib. 2. decret. Alrov. pag. 1749.*
 Exiens ab ecclesia cum assurance sibi facta à Scriba curiæ episcopalis de immunitate ad dandam querelam in eadem curia, & à Vicario generali post horum notitiam retentus in carceribus, restituitur, & Vicarius consulat conscientiæ suæ: Senogallien. 24. *Nov. 1682. lib. 3. decret. Alrov. pag. 710.* Extractus ab ecclesia sub promissione substitui curiæ laicæ de illum dimittendo post examen, & postea detentus in carceribus, gaudet immunitate, & est restituendus: *Esina 13. Nov. 1663. lib. 3. decret. Rocci pag. 515.*
 In ordine ad dolosas extractiones frequenter allegari solitas attendendæ sunt sequentes novissime emanatæ resolutiones.

DECRETUM.

Pro tollendis abusus per eos investis, qui ubi in carceres conjecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à locis immunitibus, ad quæ confugerant, dolose extractos fuisse frequenter allegare solent.

Cum ad aures Sanctissimi Domini nostri Domini Clementis Papæ XI. delati fuerint graves abusus in plurimis locis, ac præsertim in provinciis Italiæ, & insularum eidem adjacentibus, atque etiam in regnis hispaniarum, à plerisque eorum investis, qui ubi de mandato Judicium capti fuerint, & carceribus mancipati pro causis civilibus, vel criminalibus, ad eludendam justitiam, allegare frequenter solent sese ab ecclesiis, aliisque locis immunitibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliis dolose extractos fuisse, & ad propriam allegationem comprobandam non solum in suis depositionibus facile pejerant, sed falsos insuper inducunt testes, adhibitæque consanguineorum, vel amicorum suorum opera, etiam alia non minus damniabilia patrare non erubescunt: quinimmo aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum libere vagandi, & forsam etiam impune delinquendi, per Baroncellos, & executores, aliosque vel similes Justitiæ ministros, data opera, ab ecclesiis, locisque immunitibus prædictis sese extrahi curarunt, ea spe freti, quod interim ecclesiasticæ immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas sua ejusmodi malis, quibus justitiæ casibus incursus inhihibetur, animarumque salus in discrimen adducitur, pro eximia sua pastorali sollicitudine, ac zelo occurrere intendens, exquisivit à Congregatione particulari nonnullorum Eminentissimorum, ac Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, ac Illustrissimorum, & Reverendissimorum Romanæ Curiæ Prælatorum ad hunc effectum deputata, quomodo, & qua ratione provideri posset, ut tam graves abusus è medio tollerentur. Habita itaque congregatione prædicta sub die 5. Oct. 1716. cui interfuerunt DD. Cardinales Tanarius, Spinola S. R. E. Camerarius, Vallemanus, Grimaldus, & Origur, ac R. R. P. Prosper Marefuchus Episcopus Cyrenensis ejusdem Sanctitatis suæ Auditor, Antonius Bancherius Protomotarius Apostolicus, ac Sacræ Consultæ Secretarius, Carolus Cerrus Rotæ Romanæ Auditor, Scipio de Riccis præfate Congregationis Secretarius, Prosper de Lambertinis Consistorialis Aula Advocatus, ac Fidei Promotor, & Nicolaus Jacobatus R. C. A. Procurator Fiscalis generalis, re mature discussa, eadem Congregatio censuit.
 Consulendum Sanctissimo, quod omnibus Ordinariis tam Italiæ, Insularumque illi adjacentium, quam etiam Hispaniarum, scribantur literæ, per quas illis in-

conjungatur, ut publico edicto notificent, & moneant omnes, & singulos, qui ad ecclesias, aliave loca immunitia confugerint, vel imposterum confugerint, ut quatenus gaudere velint beneficio immunitatis ecclesiasticæ localis, curent in eisdem ecclesiis, & locis immunitibus permanere, caveantque, ut ne ullo prætextu, causa, vel quæsitio colore ad eas, vel ea defendenda se induci sinant: nam si extra illas, vel illa ab executoribus Justitiæ capti fuerint, minime eis proderit allegare, vel etiam probare, quod fallacibus suasionibus, blandis verbis, assuranceationibus, dolosive machinationibus extracti fuerint: cum animarum salutem, justitiæ administrationem, ac publicæ etiam delictorum vindictæ, ubi de criminalibus agitur, expediat, ut de cetero illæ dumtaxat extractiones suffragentur, quæ aut violenter patrata, aut sub fide salvæ conductus ab aliquo Judice Ordinario, seu Delegato concessi, aut subscripti, secutæ fuerint: qui tamen salvus conductus suffragari poterit pro tempore tantum in eo præscripto, intra quod extracti ad loca immunita omnino reverti debebant, si eorum immunitate iterum gaudere intendant. Præterea iidem Ordinarii moneant, atque notificent in ejusmodi edicto, quod, si quis vere extractionem dolose, ut supra, commissam ante promulgationem edicti passus fuerit, ac immunitatis localis beneficio gaudere velit, ecclesiasticum confugium repetere omnino debeat intra mensem à die promulgationis ejusdem edicti numerandum, petito etiam, quatenus opus sit, ad hunc effectum salvo-conductu ab ipsius Ordinario gratis concedendo, ita tamen, ut eo tempore elapso, si extra locum immunen prehensus fuerit, petinde habeatur, ac si voluntarie, sponteque sua inde recessisset, nec audiri possit super extractione dolosa, quam de præterito se passum fuisse allegaret. Factaque eidem Sanctissimo Domino nostro per me inscriptum Secretarium de præmissis omnibus relatione, Sanctitas sua particularis Congregationis sententiam benigne probavit, ac desuper præsens decretum ededi, illudque à Sacr. Congr. immunitatis ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionibus præposita promulgari, & executioni mandari præcepit. Hac die 22. Decemb. 1716. S. A. Card. Tanarius. *Scipio de Riccis Secretarius.*

EPISTOLA

Encyclica jussu Summi Pontificis ad Archiepiscopos Hispaniarum conscripta pro tollendis abusus eorum, qui ubi in carceres conjecti fuerint, ad eludendam justitiam, sese à locis immunitibus, ad quæ confugerant, dolose extractos fuisse affirmare solent.

Illustrissime ac Reverendissime Præsul, uti Frater.

Cum ad aures Sanctissimi Domini nostri Clementis Papæ XI. plurimæ pervenerint querelæ fide dignorum testimonio comprobata, adversus eos, qui ubi de mandato Judicium, sive in criminalibus, sive etiam in civilibus capti fuerint, & in carceres conjecti, ad eludendam justitiam, falso plerumque affirmare solent sese ab ecclesiis, aliisque locis immunitibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliis dolose extractos fuisse, dictumque suum perjurio confirmare audent, ac insuper adhibita consanguineorum, vel amicorum suorum opera, falsos testes inducere, & alia non minus detestabilia patrare non verentur: Quinimmo aliquando insuper suat, qui ad effectum libere vagandi, & forsam etiam impune delinquendi, per Baroncellos, & executores, aliosque similes Justitiæ ministros, data opera, ab ecclesiis, locisque immunitibus prædictis sese extrahi fecerant, ea spe freti, quod interim ecclesiasticæ immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas sua graves ejusmodi abusus, quibus justitiæ cursus inhihibetur, animarumque salus in discrimen adducitur, pro pastorali sua sollicitudine, eximioque zelo, è medio tollere, ac radicibus extirpare cupiens, auditu prius nonnullorum S. R. E. Cardinalium, ac Romanæ Curiæ Prælatorum, super hac specialiter deputatorum consilio, decrevit per organum hujus Sa-

cræ Congregationis Immunitatis ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionibus præpositæ, injungi amplitudinæ tuæ, quemadmodum per presentes injungitur, ut publico speciali edicto, tenoris in adjuncto folio expressi, moneat, denuntiet, atque notificet, quod omnes, & singuli cujuscumque status, gradus, & conditionis fuerint, qui actu confugerint, vel imposterum confugerint ad ecclesias, seu loca immunita istius Diocesis, si illorum immunitate gaudere velint, curent attentè in eis permanere, nec se ullo prætextu, causa, vel quæsitio colore seduci sinant ad discedendum ab eisdem ecclesiis, seu locis immunitibus: ubi etenim extra illas, seu illa ipsos deprehendi contingat, minime eis proderit allegare, & probare, quod fallacibus suasionibus, blandis assuranceationibus, dolosive machinationibus extracti, seu abducti inde fuerint: cum ad occurrendum fraudibus, & abusus supra expositis, Sanctitas sua, de præfatorum S. R. E. Cardinalium, ac Prælatorum consilio, congruum, ac opportunum duxerit, firmiter decernere, & statuere, prout decernit, & statuit, quod deinceps si tantum extra ecclesias, & loca immunita, ad quæ confugerant, ecclesiasticæ immunitatis beneficio gaudere peragant, qui ab ecclesiis, & locis immunitibus hujusmodi violenter extracti fuerint, vel inde discesserint sub fide salvæ conductus ab aliquo Judice Ordinario, vel Delegato concessi, & subscripti, non tamen, nisi ad tempus in eo præfixum valituri. Jubet insuper præfatus Sanctissimus Dominus noster, quod amplitudo tua, eodem publico edicto moneat, prout similiter annexa formula cavetur, omnes, & singulos, qui fuerint in ista Diocesi, qui ante publicationem edicti hujusmodi, revera blandis verbis, aut aliis dolose ab ecclesiis, aliisque locis immunitibus extracti fuerint, ut quatenus gaudere intendant beneficio immunitatis eidem ecclesiis, & locis debite, debeant intra terminum unius mensis à die publicationis ejusdem edicti computandum, redire ad ecclesias, vel loca immunita, unde extracti fuerant, exponendo ad hunc effectum, quatenus opus sit, ab amplitudine tua salvum conductum, pro tuo arbitrio, & prudentia limitatum, ac gratis concedendum: addita insuper declaratione, quod, nisi elapso prædicto termino in manus curiæ inciderint, iura habebuntur, ac si ab iisdem ecclesiis, & locis immunitibus sponte sua, nullaque prorsus interposita fraude discessissent, nec eis licebit amplius dolosam extractionem allegare. Ceterum, cum hæc Sanctissimi Domini nostri provisio, non in tua tantum, sed & in aliis istius provincie diocesis servari omnino debeat; Sanctitas sua districtè tibi præcipit, ut hæc omnia, quæ per presentes tibi injunguntur, etiam Episcopis suffraganeis tuis, aliisque locorum Ordinariis tibi metropolitico jure subjectis accurate significes, & ab eis exactè pariter, ac diligenter observari cures, & facias. Placeat igitur amplitudini tuæ ita exequi, dum ego interea deprecor eidem veriores felicitates, Romæ 20. *Januarii 1717. Amplitudinis tuæ, Uti Frater addidistimus. S. A. Card. Tanarius. Scipio de Riccis Secret.*

FORMULA EDICTI PROMULGANDI.

Cum ad notitiam Sanctissimi Domini nostri Domini Clementis Papæ XI. delati fuerint graves abusus, à plerisque eorum investis, qui ubi de mandato Judicium sive in criminalibus, sive etiam in civilibus capti fuerint, & in carceres conjecti, ut inde emittantur, allegare frequenter solent sese ab ecclesiis aliisque locis immunitibus, ad quæ confugerant, blandis verbis, vel aliis dolose extractos fuisse, & ad propriam allegationem comprobandam, non solum in suis depositionibus facile pejerant, sed falsos insuper inducunt testes, adhibitæque consanguineorum, vel amicorum suorum

rum opera, etiam alia non minus damnabilia patrare non erubescunt: Quinimo aliquando ipsimet sunt, qui ad effectum libere vagandi, & forsam etiam impune delinquendi per Baroncellos, & executores, aliosve similes Justitiae ministros data opera, ab ecclesiis, locisve immunibus praedictissese extrahi curarunt, ea spe freti, quod interim ecclesiae immunitatis beneficium amittere non deberent. Hinc est, quod Sanctitas sua ejusmodi malis pro eximia sua sollicitudine, ac zelo occurrere intendens, speciali commissione per organum Sanctae Congregationis immunitati ecclesiae, & controversiis jurisdictionalibus praeposita nobis directa, & inferius registranda, districte nobis injunxit, ut ad praesentis edicti promulgationem procederemus.

Apostolicis itaque Sanctitatis suae mandatis, quae praestant, veneratione, & obsequio morem gerentes, vigore praesentis publici edicti, monemus omnes, & singulas personas cujuscumque status, gradus, & conditionis existunt, quae actu confugerunt, vel imposterum confugient ad ecclesias, & loca immunita, si beneficio immunitatis hujusmodi gaudere velint, ne sub quovis praetextu exeant, vel descendat ab eisdem ecclesiis, locisque immunibus; immo diligenter caveant, ne fidem adhibeant ulli assertioni, quam sibi ad id a quavis persona, etiamsi fuerit Justitiae minister, offerri contingerit, nisi ei simul exhibeatur salvus-conductus ab aliquo Judice Ordinario, vel Delegato concessus, ac subscriptus; quo casu salvus-conductus hujusmodi, pro eo tamen dumtaxat limitato tempore, pro quo concessus fuerit, ipsi suffragabitur.

Carent igitur omnes, & singuli confugientes ad ecclesias, & loca immunita praesente servare confugium; quoniam, si deinceps extra ecclesias, & loca immunita hujusmodi capiti, ad manus ducti devenierint, nequamquam eis proderit, ad effectum fruendi beneficio ecclesiasticae immunitatis, allegare, vel etiam concludenter probare, quod blandis verbis, vel aliis dolose ab ecclesiis, vel locis immunibus praedictis extracti seu abducti fuerint, cum Sanctissimi Domini nostri mens sit, quod de cetero ea tantum extractiones, seu abductiones extractis, seu abductis ad praefatum effectum suffragentur, quae aut violenter, aut sub fide salviconductus, ut supra concessi, & subscripti secute fuerint.

Ceterum ubi contingat in hac nostradicecesi aliquam reperiri personam, quae revera blandis verbis, aut aliis idolose ab ecclesia, seu loco immuni extracta, vel abducta fuerit, serio illam per praesentis edictum admonemus, ut quatenus frui intendat beneficio immunitatis ecclesiasticae localis, redeat ad confugium intra terminum unius mensis a die publicationis praesentis edicti computandum, petito prius a nobis salvo-conductu, quem gratis concedemus. Quod si elapso praedictotermine extra locum immunem deprehensa fuerit, sciat se habendum esse, perinde ac si ab eodem loco immuni sponte sua discesserit, nec amplius audiendum super extractione dolosa, quam de preterito se passum fuisse allegaret, cum talis itidem sit mens Sanctitatis suae.

Volumus autem hoc nostrum monitoriale edictum ad omnes valvas metropolitanae ecclesiae hujus civitatis affigi, & publicari, ac insuper in singulis parochialibus ecclesiis nostrae diocesis, inter missurarum solemniam promulgari, & publicatum, ac respective promulgatum post mensem a die illius affixionis, & publicationis, ac respective promulgationis computandum, omnibus, & singulis, quos illud concernit, perinde archidiacono, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatum fuisset. Datum ex nostro palatio archiepiscopali hac die....

EPISTOLA ENCYCLICA

De eodem argumento conscripta Italico idiomate ad universos Italicae, insularumque adjacentium Ordinarios.

Illustri, & Reverendissimi, Monsignore come Fratello.

Esendo pervenuto da più parti alla Santità di nostro Signore molte querele, che pur troppo si sono ri-

conosciute appoggiate alla verità sopra gli abusi, ed inconvenienti, che frequentemente nascono dall' allegarsi da molti di quelli, che vengono carcerati, tanto per cause civili, quanto per criminali, di essere stati dolosamente estratti dalle chiese, & luoghi immuni; mentre li medesimi, per eludere la giustizia, bene spesso asseriscono falsamente di aver patita tale dolosa estrazione, & per sostenerla, spregiarono, ne' loro costumi inducono testimonj falsi, & commettono altre simili cose coll' ajuto ancho de' loro amici & congiuntti; anzi talvolta essi stessi sono quelli, che per poter liberamente vagare, & forse anco commettere delitti senza perder il beneficio dell' immunità, che pretendono di continuare a godere, si erano fatti à bella posta estrarre per mezzo de' ministri subalterni della giustizia delle suddette chiese, & luoghi immuni. Quindi è che la Santità sua, per provvedere à tanti, & sì gravi inconvenienti, che accadono in pregiudizio della giustizia, ed in notabile agravio dell' anime de' fedeli; udito prima il parere di una particolare congregazione di alcuni Signori Cardinali, & Prelati à tal effetto specialmente deputati dalla Santità sua, ordina, & comanda, che tutti gli Ordinari de' luoghi debbano ammonire, & notificare con pubblico edicto, che tutti quelli, che ora si trovano rifugiati, & che in qualunque tempo avvenire saranno per rifugiarsi nelle chiese, ed altri luoghi immuni, di qualsivoglia stato, grado, & condizione siano, se vogliono goderne l' immunità, avvertino di non partire, nè si lascino indurre sotto qualsivisia pretesto, causa, o colore à uscir fuori di dette chiese, ed altri luoghi immuni; poichè uscendone, esse capiteranno nelle mani della giustizia, non valerà loro il dire, o pretendere di provare di esserne stati estratti dolosamente, o con fallaci suggestioni, & assicurazioni; volendo la Santità sua, che dopo la detta ammonizione non possa più allegarsi, ne allegandosi, à chi si sia giavero l' estrazione dolosa, ma unicamente possa allegarsi, è giovar l' estrazione violenta, & quella, che fosse seguita sotto la sicurezza del salvo-condotto conceduto, & sottoscritto da qualche Giudice Ordinario, o Delegato, quale però dovrà valere solo per quel tempo limitato, per cui sarà stato conceduto. Siccome parimente dovranno notificare pubblicamente, come sopra, che se alcuno veramente fosse stato per il passato dolosamente estratto da qualche chiesa, o luogo immune, è voglia godere del beneficio dell' immunità locale, debba ritornare al confugio ecclesiastico dentro un mese da decorrere dopo la pubblicazione del medesimo editto, con chiedere agli istessi Ordinari, quando gli occorra, per tal' effetto il salvo-condotto, quale dovrà darsegli gratis, & per tempo limitato ad arbitrio de' medesimi Ordinari. Avvertendo inoltre, che se passato il detto termine d' un mese, sarà catturato fuori del luogo immune, dovrà considerarsi come se volontariamente, & senza alcuna frode ne fosse partito, & non dovrà udirsi sopra l' estrazione dolosa, che pretendesse aver patita. Avendo però nostro Signore ordinato, che se ne faccia Lettera circolare, in esecuzione de' Supremi comandi della Santità sua, & partecipo il tutto à V. S. acciò possa adempire la parte di sua Beatitudine, con farne pubblicare editto secondo la forma nell' annesso foglio, & che lo trasmetta, come altresì sarà sua cura, che lo stesso si eseguisca da' Vescovi suoi suffraganei, & da' altri Ordinari dipendenti da' costesa sua chiesa metropolitana, à qual perciò dovrà ella à tal' effetto pienamente significare quanto à lei stessa con la presente s' ingiunge. Ed io intanto col significarglielo, me lo offro.

Roma 20. Gennaio 1717.

Di V. S. Come Fratello Affezionatissimo. S. A. Cardinal Tanara. Scipione de Riva Segr.

Rei confugij per vim extracti, non servato modo praescripto à Benedicto XIII. in citat. const. incip. Ex quo §. 8. & relato supra sub num. 40. debent iterum restitui. (Audi. Acc. unic. tit. 27. lib. 1. Recop. Castell.) Communis, & certa, argum. cap. Sicut antiquitus 6. caus. 17. quest. 4. ubi excommunicari jubetur qui per-

sonam hominis, vel bona ejus inde (idest è loco asyli) subtraxerit quousque emendet, & quod rapuerit reddat: §. cap. Minor 8. eadem caus. §. quest. ubi sic expresse praecipitur: Ecclesia igitur remota, qua irreguliosissimus rapuerit, & cit. Benedictina §. 8. Etiam si notorie constet ipsos confugitos commississe crimen exceptum, quia ex cit. Gregoriana, & Benedictina ad extractionem requiritur semper praevia cognitio, & declaratio Episcopi, & ex novissima dispositione ipsius Benedictinae §. 8. inviolabilis observantia modi ibi praescripti, aliter extractio est nulla, & consequenter extracti sunt restituendi: Fagn. in appendice de immunitat. capit. 2. n. 57. Diana parti. 1. tract. 1. resol. 14. Reiffensuel l. cit. num. 204. & alii passim. Confugiti etiamsi licite sint extracti, debent iterum restitui, si indicia contra ipsos acquisita in suis defensionibus purgent, ac diluant; cit. Benedictina §. 8.

104 Immo debent restitui confugiti, etiamsi de eorum consensu, & voluntate fuerint extracti: quia quamvis renuntiant immunitati, non possunt tamen per suam renuntiationem prejudicare ecclesiae: sic expresse decretum Sac. Congr. Immun. in Cajacen. 20. Nov. 1640. l. 3. decret. Paul. pag. 134.

105 Restitutio extractorum fieri debet eadem ecclesiae, vel loco, à quo fuerunt extracti; & ad hoc, ut restitutio alteri ecclesiae fieri possit, requiritur dispensatio Summi Pontificis, nec sufficit solus consensus partium: Sic pluries decrevit Sac. Congr. Immunitatis, & signanter in Neapolitana 21. Apr. 1634. & in Mediolan. 28. Novemb. 1634. in hunc modum: D. Secretarius juxta mentem, scilicet, ut mediante auctoritate Sanctissimi faciat convalescere restitutionem factam alteri ecclesiae, cum non dependat à consensu partium, sed ab auctoritate Sanctissimi. Sic refert Pignatelli. tom. 1. cons. 172. num. 10.

106 Amplia quamvis extractus moram trahat in loco distante ab ecclesia extractionis, attamen, attento consensu extracti, in his casibus Sanctissimus dispensat, ut restituantur alteri ecclesiae: ead. Sac. Congr. Immunit. in Mediolanensi 28. Novemb. 1634. lib. 2. decr. Paul. pag. 210. in Vercellensi. 25. Maji 1655. lib. 5. decr. Paul. pag. 76. in Asculana 22. Junii 1655. lib. 6. decr. Paul. pag. 67.

107 Quando quamplures sunt extracti, qui restitui debent eidem ecclesiae, ad evitanda scandala restitutio fit diversis ecclesiis, & diverso tempore: ead. Sac. Congr. Immun. in Castron. 4. Junii 1630. l. 2. decr. Paul. p. 43.

108 Aliquando extractus ex facultate Sanctissimi restituitur ecclesiae S. Joan. Lateranensis, uti matri ecclesiarum, loco ecclesiae, à qua fuit extractus: ead. Sac. Congr. Immun. in Spoletana 18. Septemb. 1646. lib. 3. decr. Paul. pag. 293.

109 Permittitur, annuente Sanctissimo, quod restituito extractorum fiat alteri ab ecclesia extractionis ex causis urgentibus allatis à curia laica: eadem Sac. Congr. Immunit. in Sarzan. 16. Januarii 1672. lib. 1. decr. Altoviti. pag. 643. Item permittitur, ut extractus, qui ob infirmitatem non potest restitui ecclesiae violatae, restituantur alteri ab ipso eligendae: eadem Sac. Congr. Immunit. in Aversana 20. Januarii 1703. lib. 3. decretal. Vallem. pag. 468.

111 Restitutio extracti conceditur fieri alteri ab ecclesia extractionis ob minas, & particulum occisionis Parochi, & cum idonea cautione de non offendendo inimicum, & testes, ac de non accedendo ad locum ecclesiae, à qua fuit extractus: eadem Sac. Congr. Immun. in Casertana 22. Januarii 1697. lib. 2. decr. Vallem. pag. 71.

112 Aliquando Sanctissimus concedit Archiepiscopo facultatem restituendi extractum alteri ab ecclesia extractionis pro conscientia, & arbitrio ipsius: eadem Sac. Congr. Immun. in Aversa 15. Novemb. 1661. lib. decr. Rocci pag. 366. in Neapol. 15. Januarii 1667. leg. 1. decr. Altov. pag. 80. Aliquando injungitur Archiepiscopo, ut dato in actis curiae eccles. consensu extracti, permittat restitui in alia ab ecclesia extractionis extra diocesim electa ab extracto: ead. Sac. Congr. Immun. in Salern. 20. Julii 1688. leg. decr. Mar. pag. 327.

113 Fur extractus fuit ab una ecclesia, & Episcopus or-

dinavit restitui eidem ecclesiae, sed curia laica, in cujus carceribus erat, attenta ejus infirmitate, & distantia loci, restitui fecit in alia ecclesia insigniori, & lapsò aliquo tempore, cum idem fur ob nova furta carceratus fuerit in loco non immuni à curia laica, petit denuo restitui ecclesiae primae extractionis, Sac. Congr. dixit gaudere, & esse restituendum ecclesiae extractionis pro reintegratioe: eadem Sacra Congr. Immunitat. in Laurana 8. Aug. 1702. lib. 3. decr. Vallem. p. 435.

115 Extractus violenter à quadam ecclesia parochiali diocesis Sancti Miniati per curiam secularem, ac in carceres laicales, à quibus aufugerat, conjectus, pendente processu curiae, Episcopus contra extractores pro reparatione laesae immunitatis, denuo fugiens ex ipsis carceribus in eademmet ecclesia se recepit; inde Romam veniens elapsis circiter tribus annis, nova ob delicta ab executoribus Eminentiss. urbis Vicariis in carceres iterum traditur: verum allegata per ipsam immunitate, appellavit à sententia ejusdem Eminentiss. Vicarii ad Sac. Congregationem, quae declaravit, restituendum esse ecclesiae, sed cum Sanctissimo, ut restituito fiat in urbe ecclesiae per extractum eligendae: ead. Sac. Congr. Immun. in una S. Miniati 12. Julii 1707. lib. decr. Marf.

116 Extractus restituitur ecclesiae, sed annuente Sanctissimo, praestita cautione de non offendendo mulierem, quam tentavit occidere: eadem Sac. Congr. Immun. in Castalen. 19. Julii 1661. lib. decr. Rocci pag. 348. In restitutione extracti ecclesiae saepissime requiritur idonea cautio de non offendendo testes, inimicum, & correlantes, eadem Sac. Congr. Immun. in civitatis Castell. 28. Februar. 1668. lib. 1. decr. Altov. pag. 200. in Portuen. 25. Septemb. 1696. lib. 2. decr. Vallem. pag. 5. in Cajetana 24. Septembr. 1697. ibi pag. 113. in Montis Falcisi 30. Jan. 1703. l. 3. decr. Vallem. p. 471.

117 Episcopus restituit extractum loco immuni, sed prius provideat, ne oriatur scandala in praedictum, & cum periculo parochi ex parte extracti: eadem Sac. Congr. Immun. in Laudan. 20. Decemb. 1702. l. 3. decr. Vallem. pag. 462.

118 Restitutio carceratorum à curia laica in locis immunitatis faciendae est propriis Ordinariis ecclesiarum, non D. Nuntio: ead. Sac. Congr. Immun. in Neapol. 10. Novemb. 1676. lib. 1. decr. Altov. pag. 1299. Pendente articulo: An extractus gaudeat Immunitate, restituendus est in carceribus ecclesiasticis: ead. Sac. Congr. Immun. in Asten. 29. Junii 1679. l. 2. decr. Altov. p. 1783. Discendens à loco immuni cum salvo-conductu Commissarii, ut ipsum Commissarium alioquinat; & postea carceratus, de ordipe Sanctissimi restituendus est curiae ecclesiasticae: ead. Sac. Congr. Immun. in Arimin. 3. Maji 1628. lib. 1. decr. Paul. pag. 92.

119 Episcopus faciat restituere Canonice extractum de ejusdem ordine ab ecclesia, quatenus non habeat aliquod relevans in contrarium: eadem Sac. Congr. Immun. in Ferent. 9. Jan. 1700. l. 2. decr. Vallem. p. 264.

120 Restitutio extracti debet fieri publice ipsi ecclesiae violatae per eos, qui extraxerunt, quia cum per injuriosam extractionem fuerit facta publica injuria ecclesiae, ac populus publice scandalizatus, requiritur publicus poenitentiae actus correspondens publico delicto, & tollens publicum scandalum, arg. cap. Filius 6. §. Illud autem, de panis in 6. & quidem per eos, qui extraxerunt, cum peccata sua debeant tenere auctores: l. S. acc. 22. Cod. de panis, & cap. Quasivit 1. de his, qui sunt à majori parte capituli. (Leg. 9. tit. 5. lib. 4. Fori Reg. 18. tit. 14. g. tit. 31. p. 7. Ad rem 3. tit. 17. lib. 5. Recop. Cast.) Sic Pignatelli. tom. 1. consulti. 172. num. 7. Peregr. de immunitat. cap. 15. num. 26. Reiffens. loc. cit. n. 208. & alii, & ex decreto Sanctissimi servatum fuit contra Gubernatorem urbis in extracto ab ecclesia S. Mariae de Pace 27. Augusti 1629. in qua extractus repositus fuit ab istdem Birruariis publice post meridiem: sic refert Pignat. loc. cit. num. 4.

121 Nec sufficit restituito extracti facta Episcopo, seu Vicario Generali, aut repositio in carceribus ecclesiasticis, quia cum non possit fieri restitutio neque alteri ecclesiae sine dispensatione Summi Pontificis, etiamsi tract-